

Tanja Drahčić Šević / Šestijam knjige u tisk.

Smrt je ponovno u modi, govori mi Igor Mandić dok ga, kao Haron, prevozim preko Aheronta, a onda priznaje

SKORO CIJELI SVOJ ŽIVOT OSJEĆAO SAM SE KAO ČUDNOVATI KLJUNAŠ

Razgovor s Igorom Mandićem nešto je najbolje što »kulturni« novinar može iskusiti u ovoj našoj maloj kulturici. Osim visprenosti, duhovitosti, discipliniranog odgovaranja na krajnje ozbiljna i krajnje neozbiljna pitanja, nadasve mudrosti, Mandića karakterizira jedan, sada već možemo reći fenomen: on ne traži autorizaciju teksta, koliko god ozbiljno bilo ono o čemu je pričao. A ima li što ozbiljnije od razgovora o smrti, samoubojstvu, identitetima, Crkvi, (dnevno)političkim užasima...? Teško. U kulturi (nesigurnosti) u kojoj se autorizacija traži i za izjavu o pojedenom ručku, odbijanje zahtijevanja za umjetnom naknadnom pameću, koja često fingira »uzvišeni« diskurs, bilo bi dovoljan razlog za proslavu, no takvih je kudikamo više.

Ovaj novinar ima i tu sreću da radi posljednji kulturni prilog u dnevnim novinama, baš ovaj i ova-kav Mediteran, pa može odlučiti objaviti toliko intervjua, bez kraćenja, sažimanja i »dajdžestiranja«, koliko bi teško koja platforma, tiskana ili elektronička, trpjela. Ali svaka riječ ovdje ima težinu, pa je logična odluka bila »skinuti« razgovor i dopustiti mu da zauzme prostora koliko god mu treba, a sve ostalo posložiti prema njemu.

Dakako, budući da je riječ o

Mandiću, a povod je njegova knjiga »Predsmrtni dnevnik« (u izdanju VBZ-a), kao i posebna njegova pozicija u kontekstu pulskog sajma knjiga Sa(n)jam knjige u Istri, valjalo nam je pronaći neki novi moment, »edge« kako bi se hrvatski reklo, onkraj svih silnih intervjua s njim objavljenih ovih dana.

Tijelo i crvi

Ne znam jesmo li u tome uspjeli, ali odlučili smo se ući u nešto malo drugačije uloge: onu Harona, lada-

ra koji u Had preko rijeke Aheront prevozi umrle, i onu umrloga (kad već toliko snažno i uporno Mandić zaziva, ili barem priča o smrti). Bizaran je to moment, na koji je Mandić rado pristao, vjerujući valjda da nam to doista može pomoći da iz nešto drugačije perspektive sagledamo ono doista bitno.

Ja, Haron, nisam ovdje da Vam sudim, ja sam samo priprosti ladar koji će Vas prevesti preko ove

nastavak na str. 4 i 5

